

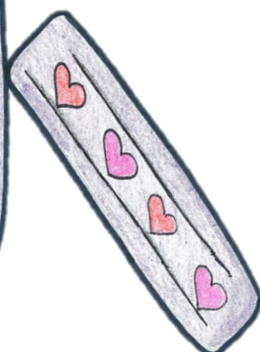
Ένα βάζο

αγάπη

Ντέμη Ρούσσα

Εικονογράφηση
Εύη Ρούσσα

Τίτλος: ένα βάζο αγάπη
Συγγραφέας: Ντέμη Ρούσσα
Εικονογράφηση : Εύη Ρούσσα

Copyright 2021

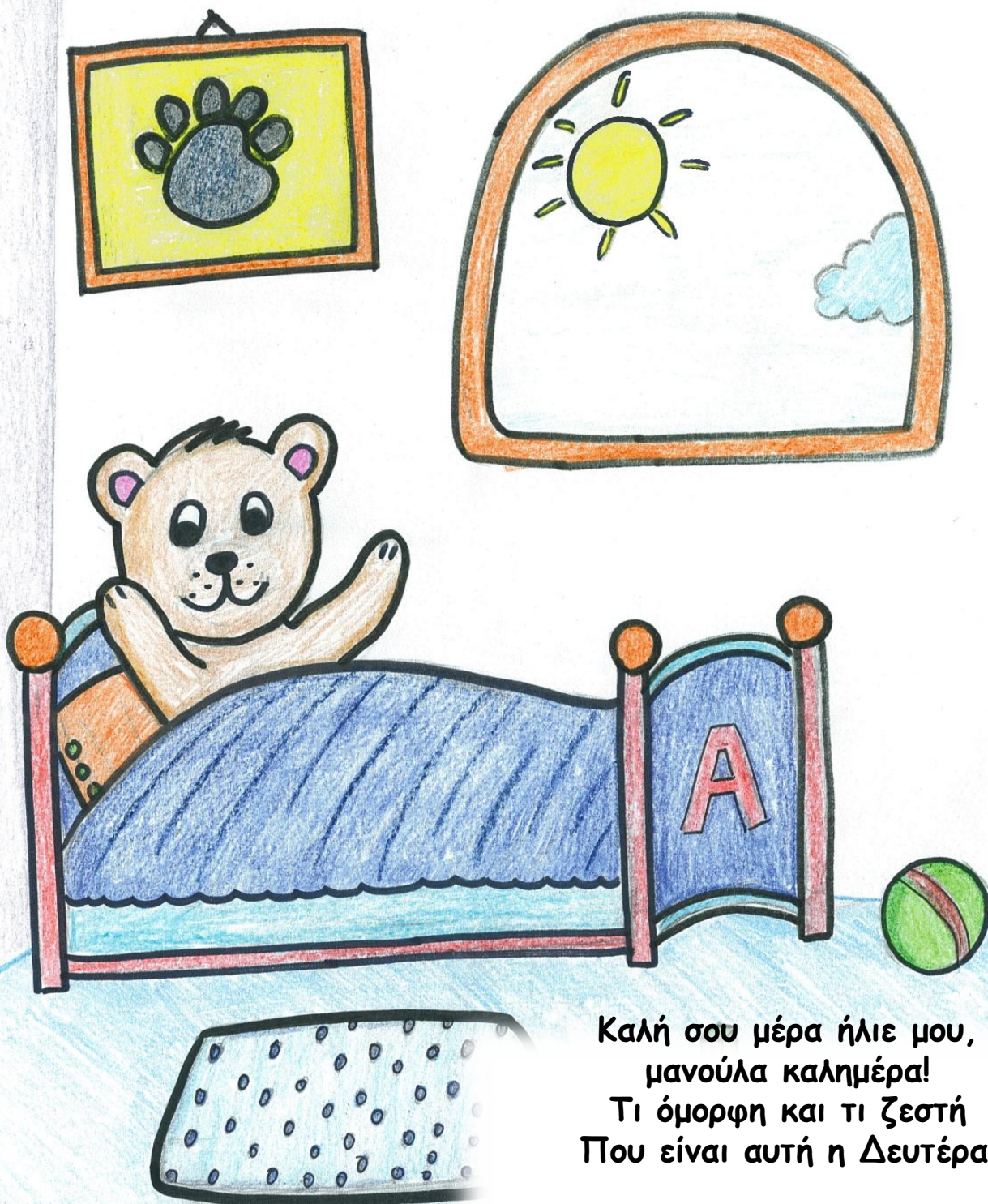
Το βιβλίο διατίθεται ελεύθερα για προσωπική χρήση ή εκπαιδευτικούς σκοπούς. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση του έργου σε ψηφιακή ή έντυπη μορφή με την προϋπόθεση της αναφοράς των δημιουργών. Δεν επιτρέπεται η πώλησή του με κανένα τρόπο.

Βρείτε τη συγγραφέα εδώ:
www.demi-roussa.wixsite.com/mysite

Να έχεις πάντα μια καρδιά
μεγαλύτερη από τα χέρια σου
για να χωράει μέσα όλες τις
αγκαλιές του κόσμου.

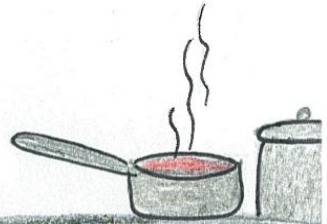
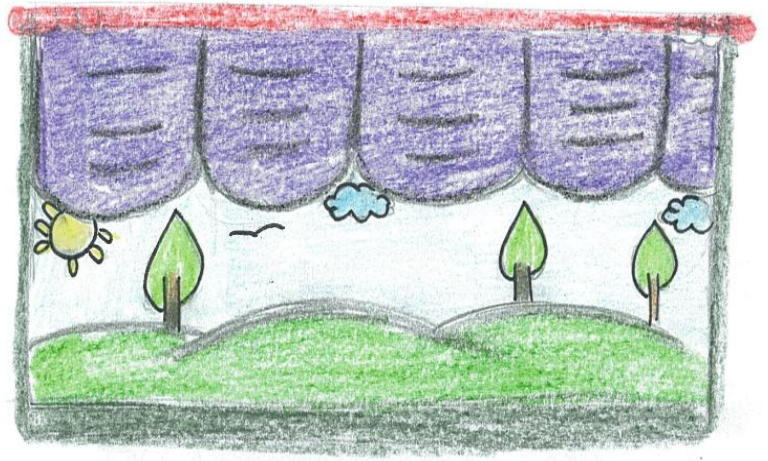

Καλή σου μέρα ήλιε μου,
μανούλα καλημέρα!
Τι όμορφη και τι ζεστή
Που είναι αυτή η Δευτέρα!

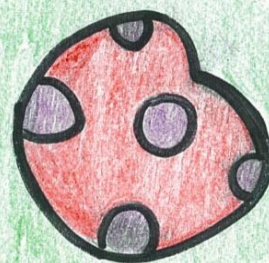
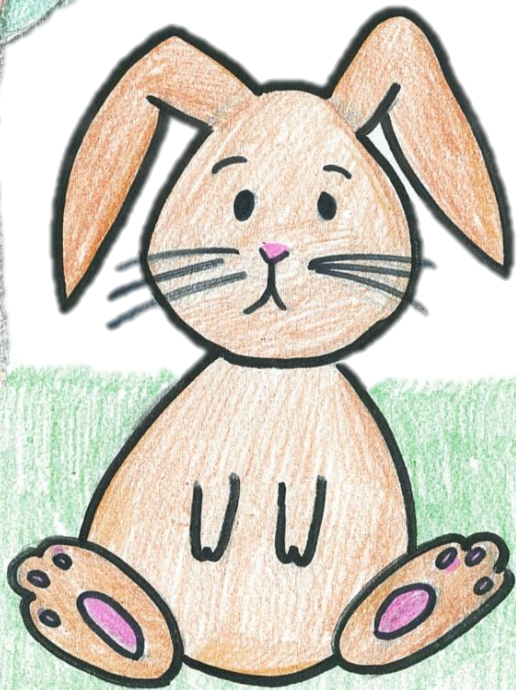
Έτσι χαρούμενος ξυπνά
ο Άρης τ' αρκουδάκι,
τους παίρνει όλους αγκαλιά
και δίνει ένα φιλάκι.

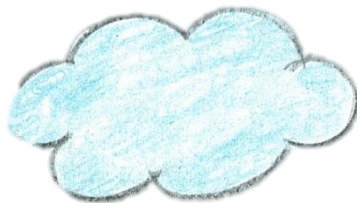
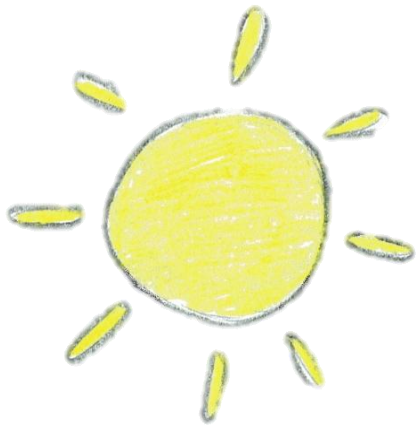
Το πρωινό του έφαγε
φόρεσε ρουχαλάκια
και γρήγορα ξεκίνησε
να βρει τ' άλλα παιδάκια.

Εκεί στο δρόμο του λοιπόν
κοντά σ' ένα αμπέλι
συνάντησε τον Ίωνα
το καφετί κουνέλι.

Ίωνα γιατί κάθεται
μονάχα σ' ένα ρωτάει.
Να, έσκασε η μπάλα μου!
εκείνος του απαντάει.

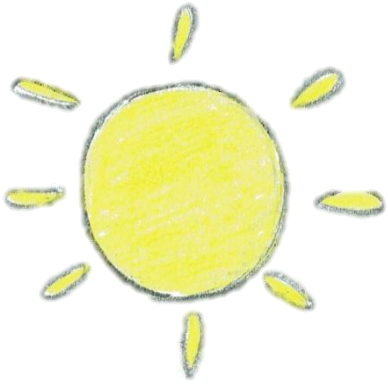

Φίλε μου δε χρειάζεται
να είσαι λυπημένος.
Θα παίξουμε κυνηγητό
μην είσαι θυμωμένος.

Ο Άρης τον πλησίασε,
του 'δωσε μια αγκαλίτσα
κι έτσι τον παρηγόρησε
που έσκασε η μπαλίτσα.

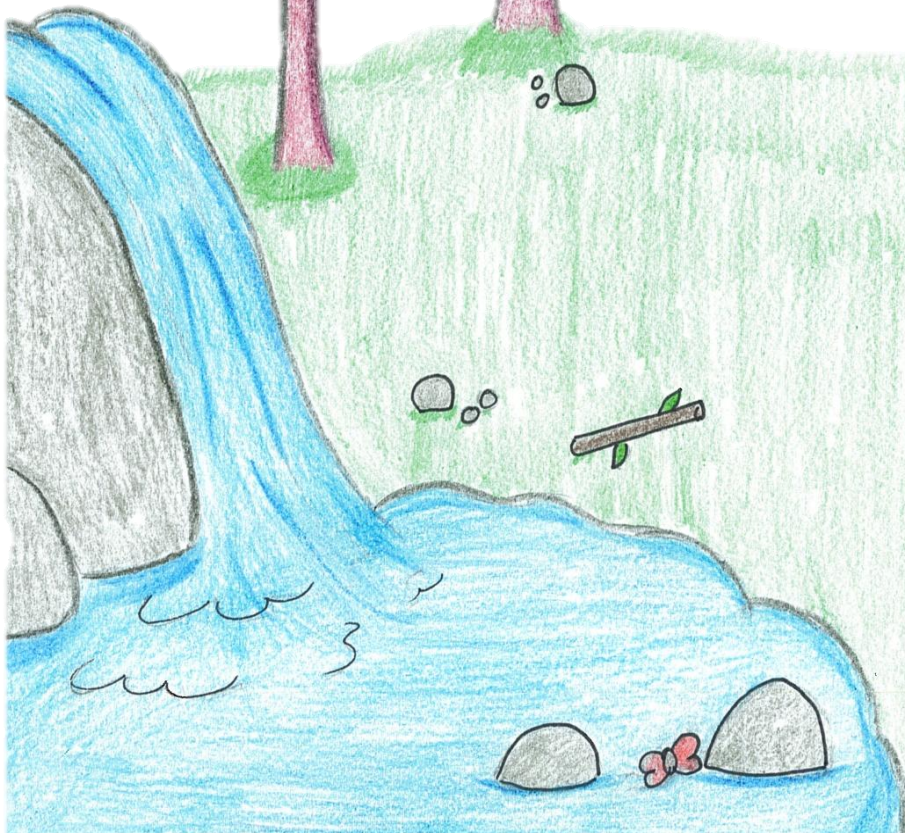

Ο Άρης μας συνέχισε
το δρόμο του στο δάσος,
ώσπου στη λίμνη κοίταξε
και κάτι ήταν λάθος!

Πλησίασε πολύ κοντά
και είδε τη Μαρία
την κούκλα της να αναζητά
γεμάτη αγωνία!

Μαράκι μου τι έπαθες;
Θες να σε βοηθήσω;
Έχασα την κουκλίτσα μου,
ήθελα να τη ντύσω
και μου 'πεσε μες τα νερά!
Είναι στο βράχο πίσω!

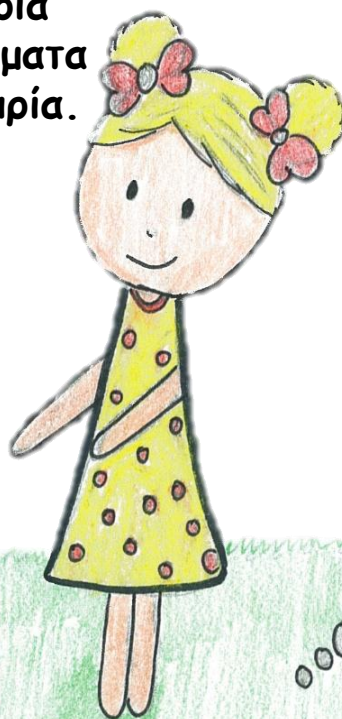
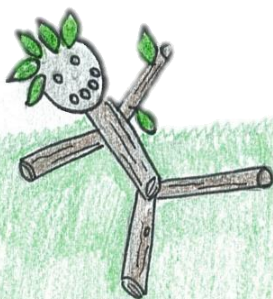
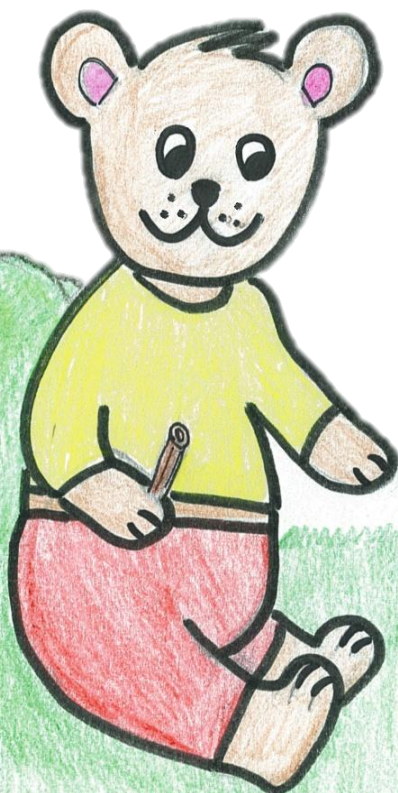

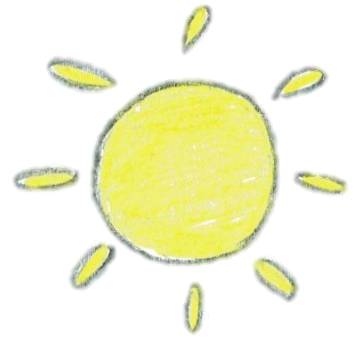
Ο Άρης το προσπάθησε
πήγε απ' τα βραχάκια,
κοίταξε μέχρι το βυθό,
μέχρι τα βοτσαλάκια.

Αλλά η κούκλα πουθενά!
Εντάξει δεν πειράζει,
Μαράκι μου όλα καλά μην κλαις
και μη σε νοιάζει.

Θα βρούμε φύλλα και κλαδιά,
πέτρες και βοτσαλάκια
και θα κατασκευάσουμε
κούκλες και παιχνιδάκια!

Ο Άρης την αγκάλιασε
και η μικρή Μαρία
σταμάτησε τα κλάματα
στην πρώτη ευκαιρία.

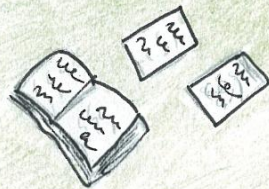
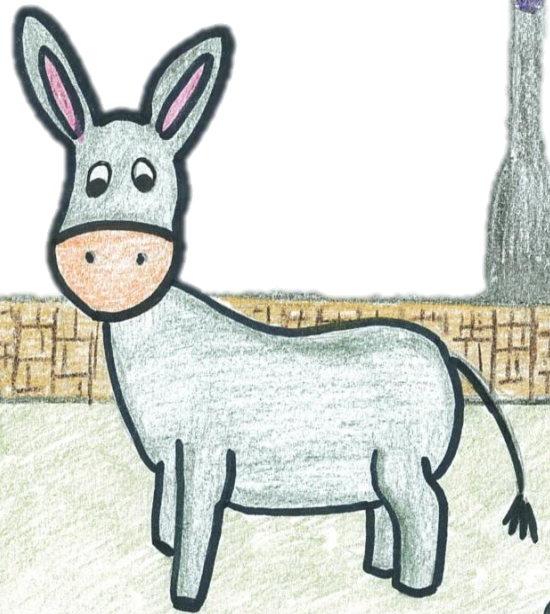

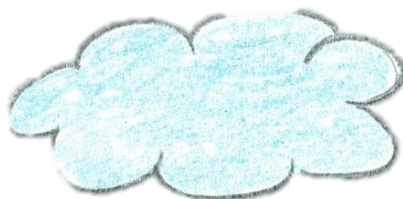
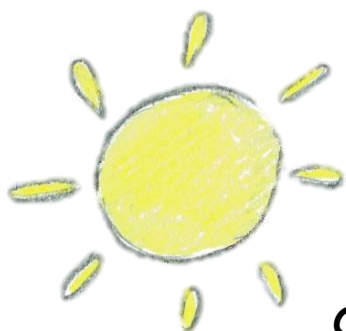

Ο Άρης μας συνέχισε
μέχρι και την πλατεία,
κι εκεί βρήκε το γάιδαρο
να κάνει φασαρία.

Δία μου πες τι έγινε,
γιατί φωνάζεις έτσι;
Σχίστηκε το βιβλίο μου,
να! κόπηκε στη μέση!

Δία, πες το βιβλίο σου
ήτανε παραμύθι;
Ναι, έλεγε για το κουκί
και το μικρό ρεβύθι.

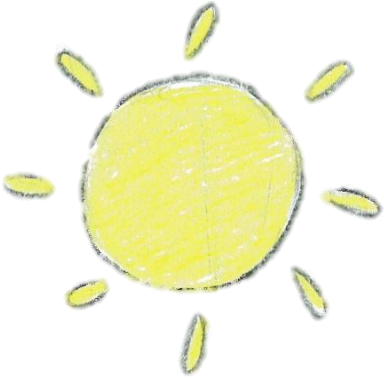

Ο Άρης τον πλησίασε
με μια αγκαλιά ωραία.
Να μη φωνάζεις Δία μου,
έχω μία ιδέα!

Κάτσε, θα σου το πω εγώ,
το ξέρω όλο νεράκι.
Κι ο Δίας ανακάθισε
ν' ακούσει τ' αρκουδάκι.

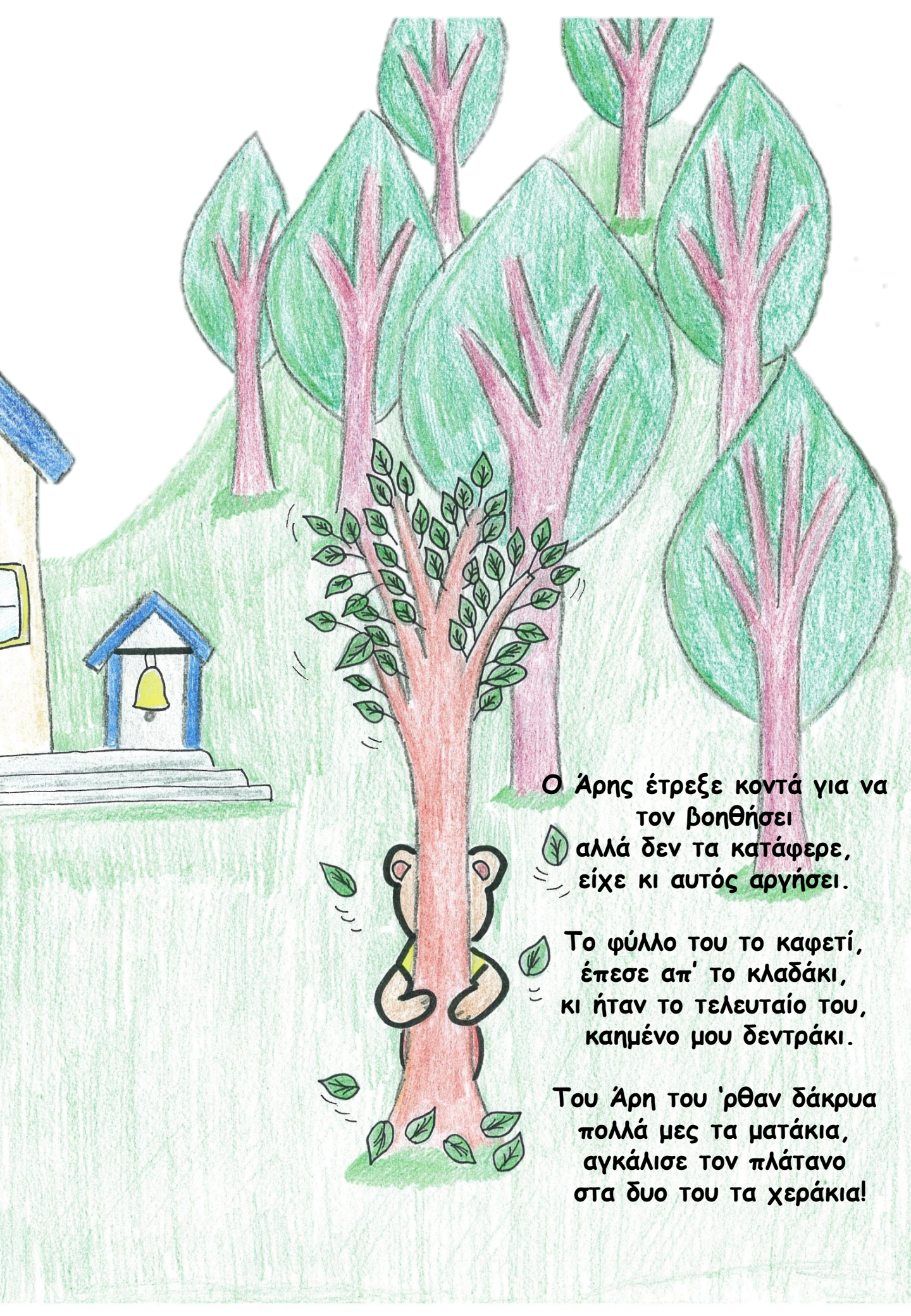

Ο Άρης μας συνέχισε
κι έφτασε στο σχολείο.
κάθισε στο προαύλιο.
Τι όμορφο τοπίο!

Γεμάτο πεύκα και χρυσά
πλατανοφυλλαράκια,
νερά τρεχούμενα πολλά,
έντομα και πουλάκια.

Έτσι όπως γύρω κοιτάζε
και θαύμαζε τον τόπο,
είδε έναν πλάτανο μικρό, ξερό,
να ψάχνει τρόπο
τα φύλλα του να μη χαθούν.
Έκανε τόσο κόπο...

Ο Άρης έτρεξε κοντά για να
τον βοηθήσει

αλλά δεν τα κατάφερε,
είχε κι αυτός αργήσει.

Το φύλλο του το καφετί,
έπεσε απ' το κλαδάκι,
κι ήταν το τελευταίο του,
καημένο μου δεντράκι.

Του Άρη του 'ρθαν δάκρυα
πολλά μες τα ματάκια,
αγκάλισε τον πλάτανο
στα δυο του τα χεράκια!

Κι έγινε κάτι μαγικό!
Σηκώθηκαν τα φύλλα,
ντύσανε και στολίσανε
του πλάτανου τα ξύλα!
Ο πλάτανος πια λαμπερός,
χρυσοπρασινισμένος,
πήρε τον Άρη αγκαλιά
σαν ξαναγεννημένος.

Έρθε κοντά και η Μαριώ,
ο Ίωνας κι ο Δίας,
τον Άρη πήραν αγκαλιά,
μια αγκαλιά ουσίας!

Γι' αυτό όταν τυλίγουμε
μ' αγάπη τα χεράκια,
μέσα από την καρδούλα
μας γίνονται θαυματάκια.

Να μην ξεχνάς, η αγκαλιά,
είν' ο δικός σου τρόπος,
να δείχνεις ότι αγαπάς
κι ότι αξίζει ο κόπος

Τέλος